

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în lădanul paraziților și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apăra sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Inst. și fabrici — — — Lei 500

Român sărac în țară bogată.

Nici o țară de pe pământ, nu este mai bogată ca țara noastră. Noi avem petrolul nostru, cărbunele nostru, aurul nostru, lemnul nostru, sarea noastră, lână, grâu și tot ce trebuie unui om pentru ca să poată trăi. Dar la noi, în țara aceasta așa de bogată și avută, țăranul este mai sărac și mai lipsit ca în ori care altă, din cauză că la noi s'au cuibărit mai mulți străini ca ori unde, cu ajutorul oamenilor politici cu sufletele ușor de vânzare.

În adevăr aici pentru străini curge miere și lapte, iar pentru bietii români curge numai amar și fiere.

Ca unul ce am crescut între țărani și cărora le cunosc suferința și pe cari îi ascult cu drag și înțeleg și astăzi că spun și cu multă durere: „Domnii au fost domni și în trecut și domni sunt domni și azi, iar noi tot proști și necajii am rămas”. Au mare dreptate, căci ei sunt lăsați să fie speculați de oricine, fără ca nimănui să i fie milă de ei.

Vedem cum toate straturile muncitorești, stau unite în bresle, așa zise „sindicat” și care toate luptă pentru binele membrilor lor, pe când plugarii-țăranii sunt lăsați în voia lui Dumnezeu, fără să li se ajute cu nimic, ba din contră, sunt învâjbiți de oameni partidelor politice.

Bietul țăran lucrează din noapte în noapte, în arșta soarelui, în bătaia vântului, în potopul ploaiei și pe el toți îl speculează, cum le vine la îndemână, trăind de pe spatele lui, mai bine ca ori unde.

Și pentru a face dovadă de cele spuse vom face o socoteală.

Țăranul ca să aibă grâul, munceste. Ogorește și ară pământul, samănă, plivește de două ori, seceră, cară treieră sau imblătește ca să dea 20 hilograme de grâu cu

70 sau 80 de lei celui ce face pâinea ca să o vândă cu câștig îndoit.

Țăranul crește vite. Nu le vinde, decât numai când are lipsă de bani, ori când nu are ce să le dea de mâncare. O oaie o vinde cu 200 de lei, pentru ca măcelarul să câștige îndoit din vânzarea ei cu chilogramul.

Pentru ca să și cumpere o pereche de bocanci trebuie să vândă trei oi și dacă vrea să și cumpere o pereche de cisme, trebuie să vândă patru, ori să dea grâul ce l-a strâns de pe o jumătate de j gâr de pământ.

Acum ne întorcem la țăranul care trăiește la munte, unde sunt păduri. Aici sunt avuții mari de tot, care se scurg prin palma lor în buzunarul jidovilor Tischler, Goedel și alții ca ei, ce întovărășii cu niște români străini ca simțăminte, îi despoaie și îi lasă să se plângă ca în trecut:

„Munții noștri aur poartă
Noi cerșim din poartă în poartă”.

Trenurile sunt pline de acești oameni cari cu sărăcia după ei, cu securile și ferestraele pleacă la drumuri lungi și nesfârșite pentru a și căuta de lucru în pădurile ce nu sunt ale lor, dar sunt în țara și pe pământul lor și al strămoșilor lor.

Pentru toate aceste nelegiuiri, nepăsări și lipsă de simțăminte românesc, sunt vinovați guvernării noștri din trecut ca și cei de acum. Aceștia nu pierd nici o împrejurare când să nu zică: „Noi suntem poporul și poporul suntem noi”, și că „avem poporul la spatele noastre”.

Da! În adevăr poporul este lăsat la spate în timp ce în brațe sunt ținuți cu tot dragul, străinii lepădați și alungați de toate celelalte țări.

A. Nuțu.

LUI CUZA VODĂ¹⁾

MĂRIRE ȚIE!

Mărire se cuvine Ție
Și slava 'ntregului popor
Tu visul nostru de'nfrățire
Și de mărire al tuturor.

Mărite Domn, nădejdea noastră
În fața Ta iar se'nfiripă
Și un glas ne chiamă la unire
Purtai pe-a vântului aripă:

E uragan în spre Suceava
Și tunet în spre Chișinău,
Și până dincolo de Tisa
Mărite Domn, e glasul Tău!

Plăeștii munților se-adună
Și fiii mândrelor câmpii,
Căci tuturor azi li se pare
Că Domnul lor iar ai să fi.

Și-o să oprești din mersul vremii
Norocul vieții și la noi,
Trezind din noaptea lor de veacuri
Atâtea umbre de eroi.

Mărire se cuvine Ție
Tu, cel mai mare Domnitor,
Ce-ai fost să scrii în cartea vremii
Să fim pe lume un popor.

Făuritor al României,
Părinte celor în nevoi,
Chemând la viață 'ntreg norodul,
Ai fost deapururi înire noi.

Atâtea veacuri de robie
Din lanțuri le-ai descătuiat
Și fruntea Ta era să poarte
Coroana mândră de'mpărat.

Azi vechiul scaun de domnie
E'n sfântă zi de sărbătoare,
Slăvit pe veci de CUZA-VODĂ,
Urmașul lui Ștefan cel Mare;

De jalea neagră a'nstrăinării
Se mângâie cu chipul Tău,
Privind stingher în spre Sceava
Și peste Prut la Chișinău.

EUGENIU REVENT

¹⁾ Din vol. de „Versuri” date la lumină de publicistul MINA SAVEL din Bacău.

Neam și suflet.

Suflet dornic să-mi cunosc țara cu toate bogățiile ei mă simt fericit că în viața care curge de cele mai multe ori monoton, întreprinderea mea marchiază un punct proeminent.

O astfel de călătorie de cunoaștere a țării și a neamului, poate aduce la lumină detalii de mare importanță și ține de programul și perseveranța mea, ca valoarea finală a acestei strădanii să fie cât mai mare. Cunoașterea completă a Neamului meu Românesc și propagarea ideii naționale creștine este de strictă necesitate de viață și de existență a poporului nostru.

Concetățenii cu suflet loial și cu dragoste de neam îmi urează: sănătate și succes, dându-mi tot concursul posibil în lunga-mi cale în care sunt expus să sufăr toate intemperii atmosferice cum și greutățile existenței. Căci; „O țară se cunoaște loc de loc și om de om. Numai așa supt coaja de sus adesea pretenții fără valoare afli comoare; valoarea fără pretenții. Cu inima năpădită de cea mai profundă durere și cu ochii înlăcrimați, observ starea de restriste în care se scufundă neamul nostru din cauza jidanilor! Și deci, simt datorită, să arăt drumul studenților creștini, cari nu trebuie să tacă, supt pretext la periferia disprețuitoare a maicei noastre celei bune și iertătoare: sfânta țara românească.

În spre realizarea acestui sublim ideal doresc ca pretutindeni să fu întâmpinat măcar cu atâtea dragoste câtă este necesară pentru a mă înțelege pe mine și mobilul care mă animează „Ad mayorem Dei Gloriam” In hoc Signo vincis.

C. Dănilă
Turist Român F.S.S.R.

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Și cu atât mai mult crește revolta cetățeanului neînregistrat la ducerea bagajelor diferit lor și fi „maimuțoi” din partid cu cât experiența concludentă sale, din zărilor observări asupra rostului compoziției partidului, îi spune clar că 95 la sută habar n'au de ideea în jurul căreia s'au grupat sore a fi înhamăți. Cât despre ideologie sau doctrină, pe care dealtfel nu le cunosc în deajuns nici cei din așa zisul „stat major”, să mai spun că nu au auzit niciodată despre ele vorbinduse? Spre convingere întrebăți pe cutare sau cutare domn avocat, preot, medic, învățător, profesor sau in-

giner din județ pentru ce este înscris în partidul liberal, și vă veți convinge singuri că, oricât va nega totuși, nu poate scăpa de mărturisirea că e înscris în partid pentru că este alimentat de speranța că partidul ajungând la Putere i se va oferi, i se va da, și dânsului un post, . . . o pâine, . . . un ciolan de ros, . . . o ocazie de a s'apricopsi, pentru că apoi să trăiască nu numai în plină lenevie dar și în aerul puturos că drumul spre fotoliul ministerial trece prin saloanele de fățarnicie, ponegrire calomnie și de linguire față de mai marii săi. Că acest post, această pâine,

acest ciolan de ros e plătit tot din buzunarul său, și din al celorlalți contribuabili, și că partidul său la putere fiind câștigă de două ori Șeful, și intinții săi cei mai apropiați, tot după urma sa, la acest lucru elementar nu să mai gândește. Deci, cu drept cuvânt, putem afirma că oamenii noștri ce compun partidul sunt ca femeile ce văd numai ce li se așează în față. Din acest fapt elementar rezultă că e natural și foarte logic dacă toți acești oameni fac politică, — bine înțeles politică de cafelea și de stradă după hrana pe care o primesc din zărele partidului și din zărele jidănești sau jidănite toate scrise așa cum vedem și cum știm, și cu profundă indignare și scârbă a omului ce vede mal departe decât dorește partidul și aceste ziare

de scandal și de rușine, — pentru sefi, în vederea realizării planurilor lor, și nici decum pentru ideile.

Oare mai e nevoie să spunem că în această situație toți nu sunt altceva decât niște instrumente oarbe în mâinile Șefului care, sub pretextul mincinos de „disciplina partidului” nu numai că dispune de aceste instrumente când dorește și cum îl dictează interesele sale de „pur egoism și a nor propriu”, dar și că pe spatele lor se îmbogățesc, „fără muncă și fără prea multă bătaie de cap” Șeful și favoriții săi din așa zisul „Stat major”, trimițând pe aceste instrumente oarbe în propagandă politică mincinoasă și înșelătoare, în vreme ce dumnealor petrec, trăind zile albe, în Capitală. Căci coborârea Șefului, sau al adju-

„Suficiența” oamenilor noștri politici.

Nu știu zău, dacă mai există vre-o țară pe întreg cuprinsul pământului, mă gândesc la acele țări care au pretenția de a se numi cât de puțin civilizate, în cari oamenii politici să-și dea mai multe ifose de suficiență și să-și aroge la fe ce pas, dreptul, de a fi considerați ca infalibili.

Nu credem să se găsească în decursul istoriei noastre politice, de când a luat naștere România modernă, un singur om politic, care după ce a fost șef de guvern sau ministru, să solicite, sau să primească, un loc de conducere mai puțin important în erarchia oficială a Statului. Ion Brătianu ar fi primit vre-o dată să fie numai ministru de resort? Aceasta este întrebarea pe care și-o pun azi: Ciceo Pop, Sever Dan, Aurel Vlad și Sever Bocu.

În Franța republicană de azi un Poincaré nu se sfiește și nu se simte întru nimic micșorat ca din președinte de republică să devină ministru de resort: în Austria un Carol Lueger, deși președinte al partidului creștin-social, s'a mulțumit să rămână primar al Vienei, putând fi în atâtea rânduri prim-ministru și al cărui partid a dat numeroși miniștri. În Polonia un Pilsudsky, după ce a fost președinte al republicii, s'a mulțumit și s'a simțit onorat în câte-va rânduri să fie șef de guvern, iar în momentul de față, ministru de război. În țara noastră, a non-valoriilor de după război, în epoca bântuită de o criză ne mai pomenim de valori, un om care compară pe D. R. Ioanșescu cu Napoleon și îl proclamă mare bărbat de stat, ori alții de și mai redusă suprafață, refuză cu aere de gravă și preumțioasă suficiență, posturile mai puțin importante ce li se oferă, ca o compensație a înaltelor funcțiuni pe cari le părăsesc! Ca și cum funcțiunea de director regional administrativ, care echivalează cu aceea de guvernator al Alsaciei și Lorenei, în care funcțiune s'a ilustrat după război în Franța Millerand, mai înainte de a fi fost președinte a republicii, după ce fusese de câteva ori președinte de consiliu și ministru în atâtea rânduri, ar fi mai prejoasă de vocațiunea și de probata lor competență, în dregătoria statului!

Este revoltătoare această stupidă și grotescă îngâmfare, din partea unor oameni, cari dacă ar fi trăit în România dinainte de război, ar fi fost posibil abia să ajungă prefecti de județ sau poate nici deputați în Cameră!

Într'un lung reportajiu de acum câte-va zile al unui confrate bucureștean, atât d. Cicio Pop, cât și d. Aurel Vlad, declară cu indignare, că nu s'au gândit și nu le trece prin minte, să primească astfel de posturi cari le stîrbesc din gloria electorală și din marea lor prestigiu politic!

Și astfel, pe când în țara noastră, toate mediocritățile politice, ajung la locurile de frunte în conducerea statului, în Franța atâtor mari valori politice, un om de geniu ca Herriot, părăsește fotoliul de președinte al consiliului de miniștri, spre a-și recupa simplu și sesin modestul scaun de primar al unui oraș de provincie.

C. NICOLAU STROEȘTI

În fața păharului

— Cântec —

I

A creștinilor mulțime
O urdsc și de aceta,
Și pe sfinții din Niceia;
Iată noua mea treime:
Vinul, scripca și femeia.

II

Un drac s'a scoborit c'un sfânt
Să mai colinde pe pământ,
Și cum mergeau pe o vreme rea,
Au condit la casa mea.

Imi zice sfântul, biând la grai:
— „Fidăcde, nu mergi în rai?
„Acolo-l primăvard, fiori,
„Și cântec de privighetori;
„Acolo's cetele de îngeri, —
„Nu-s lacrimi, nici suspin
nici plângeri!”

Iar dracul 'mi zice:
— „Hal cu mine,
„In iadul meu e mult mai bine,
„Căci curge vinul din izvoare,
„Și curge cântul din vioare
„Și sunt femei cu fețe pline...”
— „Hal, Drace, hal,
că merg cu tine..”

MARIUS

Rugăm achitați abonamentul și trimiteți, cari puteți câte-o sumuliță și pentru fondul de rezistență!

tanților săi imediați, din an în Paște în mijlocul lor, sau în mijlocul celor adunați în pripă de instinctul dorului de a „bea”, sau de instinctul curiosității, nu are altă chemare decât de a îmbărbăta aceeași comedie politică, cum am spus odată, în vederea realizării planurilor de îmbogățire necinstită, de lăcomie revoltătoare, de lenevie nerușinată și de înșelăciune obraznică, toate în detrimentul poporului, în pagubi țării și spre rușinea neamului.

Conduc de aceste principii, și stăpânit de asemenea condiții, e lesne de înțeles de ce pentru partidul liberal guvernarea a reprezentat dela început reprezentanță și azi încă, numai mijlocul de a se îmbogăți din bugetul Statului. Mai înțelegem de ce inteligențele, energiile și voințele au valorat, totdeauna mai puțin, decât făcătoria, prefăcătoria și îngușirea, iar ideile, — oricât de mari și de calde, — neaprobat de

Șef, sortite a sucomba sub cărmuirea loviturilor bătelor agenților partidului. Iată și argumentele, așadar, de ce „atopoternicul instinct de egoism” e mai dezvoltat decât primara concepțiune că victoria oricărei lupte politice este în cât mai largă cultivare și educație politică a cetățenilor, și nu în cât mai mare agitație și învrăjpire, cari, — e drept, — pot da succesul aparent dar nu izbânda definitivă cu substrat omogen. Nimeni n'a înțeles în trecut, nimeni nu înțelege nici în prezent, că rebuiesc numai cât va ani unui popor pentruca inteligența să i se civilizeze. Îl rebuiesc însă decenii, dacă nu secole, pentruca și caracterul să și-l civilizeze. Căci caracterul adevărat al unui popor să conturează în crizele însemnate ale istoriei sale, și nu în crize ale politicii lui. Mai e nevoie să spunem că dacă partidul liberal, în luptele sale politice din trecut, ar fi

Dr. Vidrighiu director general al C. F. R.

a fost angajat de guvern pe baza unui contract pe timp de 8 ani cu salariu anual de 3 milioane lei, plus alte beneficii. Afară de aceasta dl. Vidrighiu mai este membru în consiliile de administrație a multor — se vorbește de reizeci și câteva — societăți industriale și bancare de unde la fel primește o rebonificație de cel puțin alte trei milioane.

Lumea crede că d-l Vidrighiu este prea bine plătit, că are salariu cât 10 miniștrii și mai mult decât un Regent în chestia aceasta au și făcut interpelație în Cameră 2 deputați naț. țăr. protestând în contra salariului prea mare, ce se dă D-lui dir. general, unui funcționar, azi, când o mulțime de alți funcționari mai mici de ai Statului și C. F. R. din motivul de a face economii, sunt pensionați și licențiați din serviciu.

A răspuns d-l ministru Madgearu, care a zis că-și la toată răspunderea pentru încheierea contractului și că face acest lucru convins fiind că sub conducerea d-lui Vidrighiu se vor realiza economii de miliarde la C. F. R.

Noi, cari totdeauna am accentuat că funcționarii trebuie plătiți cinstit, dar atunci apoi și pretinsă o muncă serioasă cinstită din partea lor, suntem de părere că d-l dir. gen. Vidrighiu, dacă în adevăr prin iscusința, destoinicia și munca lui cinstită va face economiile amintite de d-l ministru Madgearu, atunci merită nu trei ci treizeci de milioane salariu anual. Dar tocmai ca să nu se revolte lumea și fiindcă d-l dir. gen. har Domnului are din ce trăi și fără nici un ban leafă dela C. F. R., trebuia săse mulțumească la început cu un salariu cât de modest, chiar foarte modest și după un an, doi, când putea să convingă întreagă țara despre calitățile lui extraordinare de conducător și funcționar, fie sigur că țara întreagă în recunoștința ei l'ar fi remunerat cum zisei mai sus nu cu 3 ci cu 30 milioane salariu anual și nu era opinia publică nici azi revoltată, ci din contra l'ar fi dat tot sprijinul.

Dorim ca d-l dir. gen. Vidrighiu să-și poată realiza în scurt timp planurile sale și să dovedească de ce poate fi capabil un funcționar sărguincios, cinstit și bine salarizat.

Un ceferist.

Jidanu și țaranu.

— Vinzi bade acel vițel?
Hal vinde-mi-l miel!
— Și ce îmi dai pe el?
— Ți-am dat de mult rachie!

Film.

Din ale lui Don José

Mare bucurie: un judecător a condamnat pe un cetățean, care a fost prins confundând zidul unei case cu interiorul unui clozet.

Confuziunea asta se face în stil mare — și chiar în cele mai mari familii — și prin urmare condamnările ar putea să se fie lanț. Dar cu o condiție: să existe clozete. Numai atunci când primăria își va face datoria, se va putea spune că pedepsirea vinovaților va fi dreaptă. Când însă nu întâlnește nici unul dela Casa de depuneri până la cimitirul Belu și dela Episcopie până la București-Noi, într'un oraș cu aproape un milion locuitori, și când chiar cele existente sunt de o infecție respingătoare, cetățeanul surprins „en plein air” va reaminti judecătorilor un anumit paragraf din prăvilă, care vorbește de forța majoră și scuză crimele, delicturile și cu atât mai mult contravențiile.

Judecata cu pricina redă actualitatea unei istorioare.

Ci-că Segălică, după ce mâncase un pepene întreg, trecea prin parcul Cismigiu O alarmă interioară și o eventualitate urgentă îi fac să dea fugă spre mica construcție din frunzișul unui colț. Aci, încuiat și scris cu tibișir pe oșă: „Nu funcționează”. El rămâne în frunziș... Dar tocmai când să plece, mulțumit că scăpase cu... fața curată, apare sergentul. Segălică aruncă jos imediat pălăria de paie.

— Ce faci acolo, domnule?

— Am prins deja o priveghetoare, domnule sergent, și nu pot s'o iau... Dacă'l fi bun s'o păzești nițel, m'ăș duce pân'acasă, în S hitul Magureanu, și-ăși aduce o colivie... N'o să fie de jeabă...

Sergentul a constimțit, Segălică a plecat — și Radu la chemat.

După un sfert de oră, trece comisarul.

— Ce faci acolo, sergent?... De ce nu ești pe alee?... Dormi?

— Să vedeți, domnule șef., A prins unu o priveghetoare... E sub pălărie... Și s'a dus s'aducă colivie...

— Să puftească!... Las' s'o luăm noi la circumscripție, să ne cântel...

— Păi n'o să putem.

— Nu fii prost... la uită-te la mine... Șeful se lasă pe vine, vără mâna bineșor sub pălărie, și strânge.

Dar când vede cu ce... priveghetoare s'a ales, isbucnește opărit:

— Dar prost mai ești, mă!... Și-a bătut joc... de tine!...

înțeles această normă de politică rațională pentru menținerea și înflorirea moralei sociale după realizarea idealului scriitorilor naționali și creștini și v suli poezilor „Unirei celor două principate românești”, s'ar fi putut purta, așa cum el s'au purtat față de marele și primul Domnitor, ALEXANDRU JON CUZA I., căruia Ion C. Brătianu l-a căuzat atâtea zile negre și ceasuri de de chin, numai pentru a prin domnirea sa dreaptă și dulce vroia să dea și grandoare Principatelor după unire. grandoare ce ar fi procurat poporului întreg lumină, căldură și fericire, lucruri pe care partidul liberal le-a urât și le-a dușmănit în trecut tot atâtea de demult ca și în prezent? Căci doar nu e greu de priceput că dacă CUZA VODĂ ar fi putut înfăptui planurile sale nobile de a-și vedea poporul luminat, încălzit de sentimentul Dreptății și fericit după sudoarea și munca

sa, atunci nici Șul, nici favorii săi, nu ar fi putut ojunge la averile imense pe care le posed azi urmașii lor. Cum însă partidul liberal nu a vroit niciodată binele poporului el nu s'a sfilit de planul criminal de „detronarea lui CUZA VODĂ” numai pentruca astfel el să rămână stăpân pe situație, putând exploata și mulge poporul după bunu-i plac, lucru ce în trecut l-a succes atrăgând cu bani de partea sa pe cel mai de seamă, și mai de temut, oameni din partidul politic adversar, „partidul conservator”, și băgând în slujba palatului regal, ba chiar și în jurul tânărului Domnitor Carol I., pe care l-a adus în țară Ion C. Brătianu, crezând că astfel va putea cărmui dela spate mai sigur numai el singur cu oamenii săi, oameni devotați lui spre a putea informa greșit Coroana asupra planurilor sale de îmbogățire pe spațele Națiunii. (Va urma)

Congresul corpului didactic.

Între marea mulțime de funcționari și profesori sunt și d-nii: învățătorii, profesorii secundari și profesorii de universitate cari sunt nemulțumiți, poate cei mai nemulțumiți, și cari în prima linie au dreptul să fie nemulțumiți. Da, fiindcă să-i dai unui învățător „luminător al satelor” 2800 lei salar lunar, cam pe jumătate sau a treia parte din câți îl dai unui servitor iar unui profesor secundar cam de două ori atâta este în adevăr o rușine și o batjocoră. A fost deci absolută nevoie de un congres de protestare, contra bacșișului acordat și acela de multe ori abia după o așteptare de luni de zile primit. Și s'au adunat la București în congres impunător peste zece mii dintre membrii corpului didactic solidari și conștienți și când este vorba să-și apere interesele sale, ca și atunci când le apăra pe ale neamului întreg, împotriva corupției politice.

Am luat cuvântul la acel congres d-l prof. univ. Hurmuzescu președ. congresului, d-l Iorga, rectorul univ. București d-l Ţoni președ. Asociației gen. a învățătorilor, d-l Racoviță rectorul univ. Cluj d-l Ionescu președ. asociației, profes. secundari prof. și deputat. P. Haneș d-l G. Forța președ. Uniunii prof. secundari și o mulțime de alți profesori și învățători.

În cuvântările lor s'au rostit, expresii grave la adresa conducătorilor politici de ieri și de azi ca: „s'au spus că la C. F. R. este un cuib de tâlhari. Să o spunem însă și noi că nu e ministru fără cuibul lui de tâlhari”, că țara aceasta e un minunat neam de sfinte cinstite și denume condus însă de derbedei, cari au primit controlul străin în aranjarea problemelor naționale.

După trei zile de dezbateri s'au votat o moțiune, pe care o va prezenta delegația de trei membri — Hurmuzescu, Forța și Ţoni — d-lui președinte al consiliului de ministri și al Corpurilor legiuitoare. Și dacă nu vor fi luate în considerare dreptele lor cerințe vor declara grevă generală, și se vorbea chiar și de revoluție.

Este foarte trist și dureros că s'au ajuns aici dar numai politicienii sunt vina, cari nu înțeleg să și bată capul serios cu chestiunile serioase naționale ale țării și a celor ce-și fac conștientos datorința decât atunci când li se pune cuțitul la gât.

Și cu ocaziunea aceasta se zice că deja s'au luat 50 milioane din altă parte a bugetului de 37.450.000.000. Lei ca să se mărească lefa d-lor învățători. Această hotărâre s'au luat în primul consiliu de ministri, deși după congresul bătaiosul ministru de finanțe când s'au prezentat reprezentanții corpului didactic la el și i-au expus doleanțele, a răspuns pe un ton cam desprețuitor: „Știm că sunteți scoși din legi și declarați că am să vă țiu” și mai departe în afară de lege” și că „un singur milionar dacă găsește economiști la alte capitole, nu-i dau pentru școală”.

Și totuși... de silă și amenințat fiind s'au plecat capul și trufașul de Madgearul

Trăiască Corpul didactic!!

În căminul de ucenic al orașului Arad sunt mai multe locuri vacante.

Doritorii de a îmbrățișa meseriile să se adreseze: Direcțiunii Căminului în Arad Calea Victoriei.

Idolul vremii: banul.

Un scriitor francez într-o recentă comedie ridiculizează figura unui om „cinstit”, și evidențiază „tipul omului de afaceri”, sub masca aceluiaș personaj.

E vorba de un biet dascăl, care mai pe sus de instrucția școlară, accentuează primăria cinstei în viață, din care cauză chiar și elevii își bat joc de el. La un moment dat, tot din cauza cinstei, e dat afară din învățământ. Dovadă reală și dureroasă ironie, că astăzi cinstea nu mai intră nici măcar în socotelile elevilor, necum în preocupările oamenilor deplin desvoltați.

Ajuns în biroul unui om de afaceri, de voce de nevoe, dascălul nostru intră într-o atmosferă în care începe a se aclimatiza. Ce-i drept, la început i-a tremurat mâna la semnarea primelor contracte, „necinstite” ca ori ce afaceri. Dar cu vremea s'au obișnuit atât de mult și s'au înfiat atât de bine în misterele banului, încât și a speculat chiar și pătrunzându-se înăuntru de vreme și cu ochelarii legați de gât cu o sfoară, — sub farmecul și sub privirea ispititoare și amăgitoare a ochului lui Iuda, — se transformă în omul de afaceri: întinerit, ras, pudrat, îmbrăcat ca un faute la ultima modă, cu monoclu aurit la ochiu și încurjurat de oameni cari îl respectă și i se ploconesc ca unui zeu.

Cinstea nu-i dăduse nimic, banii i-au oferit totul: tinerețe și frumusețe, palate, bani, plăceri și averi.

Întă imaginea, tristă dar adevărată, a omului postbelic. Cinstea nu-i dă nimic, banii i-oferă totul. Astăzi banul este zeul pământului.

Asistăm la o dureroasă înfrângere a mentalității creștine, în favorul mentalității jidovști, prin definiție negustorească. Trafic cu lucrurile omenești, trafic adeseori și cu cele sfinte. Cinstea e în stare de faliment. Nici nu intră în vocabularul moralei și a sociologiei moderne. A fost detronată și înlocuită de-o altă forță ocultă: banul care aduce pe planul vieții active și proclamă fără rușine, dreptul celui mai puternic. Natural, într-o formă abilă și extrem de rafinată. Dar fondul e acesta: *predomină*, mai presus de toate, *dictatura banului atotputernic*. O cât de discretă desvălire a aparențelor cari acopăr și mistifică realitatea vieții publice, arată la lumina zilei motorul faptelor și cămătăria care se face chiar și în așezămintele cu caracter zis idealist.

Excepțiile — rare aveș — confirmă numai regula. Nu mai vorbesc de sistemul de constrângeri și specule financiare internaționale, cari au acelaș secret. Mereu și vecinic acelaș: banul, demonul păzitor al fiilor lui Iuda Iscariotul.

Amarnică iluzie și dezastruoasă rătăcire a creștinătății, — și totodată drăcesc triumf pe care i ju-

Marea adunare a Ceferistilor în Arad.

Duminecă în 8 Dec s'au ținut în sala mare a Primăriei o importantă adunare a personalului C. F. R. Adunarea a fost convocată abia sâmbătă de către comitetul filialei Arad al Asociației gen. profesionale a personalului cfr. „Unirea” și totuși sala mare a Primăriei a fost neîncăpătoare pentru cei ce s'au grăbit la adunare, răspunzând „prezent” la invitația conducătorilor lor.

Scopul adunării a fost ca să asculte darea de seamă cu grai viu a celor doi domni delegați sosiți dela București, trimiși din partea Comitetului central al „Unirii”, desore rezultatele obținute până în prezent după marea întrunire din 24 Noembrie, referitor la redobândirea drepturilor avute și cuprinse în memoriul publicat în parte în No. 47 al ziarului nostru.

Adunarea a fost deschisă de d-l inginer inspector Zamfirescu, președ. filialei; au luat cuvântul d-nul delegat dela centru Tarnescu, d-nii: Jira, Voiculescu, Distă Stoicescu, Mărcău și alții.

Adunarea a luat la cunoștință cu multă însuflețire și vie satisfacție rezultatele obținute până acum în favorul personalului cfrist în urma intervenției delegației asociației „Unirea”, care a fost primită și chiar chemată de d-l Ministru Pan Halipa și dl. dir. gen. Vidrighin, recunoscându-i-se în scris prin proces verbal dreptatea doleanțelor și promițându-i-se satisfacerea lor. Delegația a fost de altfel invitată de dl. dir. general să ia săptămânal, cel puțin odată, contact cu d-lui.

Ședința apoi a fost închisă de către dl. președinte făcând un apel călduros pentru înfrățirea și bunăînțelegerea întregului personal cferist. Intreaga adunare a fost fotografiată atât în sala Primăriei cât și la Palatul cultural.

Iată că am ajuns ca în fine și personalul până acum neglijat și desconsiderat al celei mai puternice instituții naționale să fie respectat, ascultat și satisfăcut prin reprezentanții săi de către Administrația C. F. R. și ministerul Comunicațiilor.

Avem toată încrederea în conducerea centrală și se cuvine ca să se înscrie în Asociația „Unirea” fiecare cferist ca pe lângă solidaritate și disciplină și prin numărul nostru să impunem acolo, unde este necesar, reprezentând o forță cât mai mare bineorganizată și stând la dispoziția conducătorilor noștri.

Un cferist.

b lează matadorii acestui succes colosal: Jidanii.

Vai aceloră cari își pun nădejdea în avuții, spune Evanghelia. Soartea lor e soartea pătrunului lor: spânzurătoarea și gheena.

Florin Undă.

Rugăm pe toți onorații noștri abonați să-și achite de urgență abonamentul.

Se zice:

Că alduitul de guvern s'au pus serios pe lucru cu încasarea dărilor; vrea cu orice preț să dea cadou de anul nou funcționarilor pensionari unguri. Acel cadou este mai urgent decât haine și pâine pentru orfani și invalizii de război. Și ca să facă rost de parale la perna de sub capul celor săraci cum s'au înșel în Păcota unde venind un d. controlor financiar dela Arad și o biată de femeie, care până în anul acesta totdeauna s'au plătit darea regulat, fiind datoare cu 1700 lei și neavând bani a cerut amânare până în ziua următoare, dar dl. controlor spunea că n'are timp de făcut la scrisori și să mai vină și de altădată și i-a luat 6 perini de pe pat, le-a scos în stradă și le-a bătut la licitație. Natural lumea era foarte revoltată și intristată de cele ce vedea și nimenea n'a voit să cumpere nici o perină nici chiar cu un leu să i-o fi dat și astfel au dus perinele la percepție.

Știm că și în alte părți se înmulțesc călărașii români și ultima lui avere vacuța, oița sau căpruța cu lapte dela gura copiilor și i mai desbracă și de hăinuțe... dar totatunci întrebăm cât jidanii sunt datori încă de pe doi, trei și mai mulți ani și cu ei de ce oare nu se face batjocoră ca cu Români, lor de ce nu li se duce avuții mobil din casă? În ei au autoritatea încredere, pe ei li cruță... că doară sunt prețioși, sunt „testiver” apoi de tine biet româncreștin cui să-i fie milă?? cine să te sprijinească??

Tie numai atunci îți va fi bine când va veni „Lga Apărării Naționale” la conducere și va veni cu siguranță dacă tu vrei acest lucru. Ea, singura ea „L. A. N. C.” înțelege durerea ta, ea asigură te iubește și numai ei li este milă de tine, suferă alături de tine și se trudește să-ți crolască un viitor fericit.

Că partidul maghiar face pact cu socialistii la alegerile comunale. Sigur, noi înțelegem foarte bine rostul unui astfel de pact, căci doară și unii și alții ce doresc ce speculează și sperează decât slăbiciunea statului român, prăbușirea țării și distrugerea neamului nostru. Ceea ce însă nu înțelegem este faptul dureros că s'au găsit și se vor mai găsi încă politicieni români, cari au legat și ei când unii, când alții, când un partid, când altul pact cu ungerii sau cu socialistii. Socialistii chiar și la alegerile trecute au fost alși pe listele guvernului, atunci au fost strânși în brațe, ca azi să dea cu piciorul în tovarășul de ieri. Așa-i felul lor de a fi „tovarăși” și gita.

Vor înțelege însă oare românii durerea și rușinea din trecut și se vor unii oare cel puțin în viitor și barem acolo cu deosebire în orașe unde unii și numai unii, candidând o singură listă curat românească, vor putea totuși să înfrângă blocul dușman maghiar-socialist.

Să vedem mai este puțină conștiință națională în poporul românesc!!

Că războiul dintre Rusia și China a încetat, China a acceptat condițiile impuse de Rusia. Rusia a fost mai tare, ea a început războiul și a dictat pacea. Era de prevăzut de altfel că China va fi bătută — învinsă, fiindă în China băntue de ani de zile războiul civil, deci n'a putut mobiliza nici pedetrima. Apoi ea n'are aeroplan, n'are tancuri ba nici câlăreți și astfel nu-i mirare că — deocamdată — s'au dat bătută.

China mai spera și în intervenția Ligii Națiunilor și a convenției pactului de neagresiune Kellogg, pe care l'au semnat și cele două beligerante. Dar s'au dovedit că pactul de neagresiune este o literă moartă, iar Ligii Națiunilor i se cuvine în adevăr mai curând numele de Lga minciunilor. Cel tare învinge, cel tare are dreptate așa a fost și așa va fi aceasta totdeauna. Se cuvine deci să facem ori ce jertfe pentru ca să avem o armată puternică bine echipată, bine disciplinată, bine nutrită. O armată pur națională!!

Nici un român să nu intre în magazinele, prăvălia sau biroul jidanului!!

Congresul studențesc de la Craiova

La 1, 2, 3 și 4 Decembrie a avut loc în capitala Olteniei un mare congres al *Uniunii Studenților Crisțini din România*. Momente înălțătoare! Armata, în persoana generalilor Ștefănescu, Scărișoarea și Marcu a fost înălțată de cei peste 3000 studenți. Iar reprezentanții Oastei au mulțumit emoționați, recunoscând că toată nădejdea viitorului țării și neamului, pentru care și armata luptă, stă în tinerimea universitară, care mâine va fi chemată să conducă destinele României Mari.

Un fapt îmbucurător, de o deosebită însemnătate, este modificarea Statutelor Uniunii Studenților, în art. 12, în felul că de astăzi înainte nici un student român din Uniune nu mai poate fi înscris în un partid politic. Când cineva din adunare a arătat că în comitetul actual sunt câțiva membri ai L. A. N. C., căutând să bage și Liga în rândul partidelor politice, s'a ridicat o furtună de protestări, iar președintele Uniunii, d. *Popescu-Botoșani*, în aclamațiile congresului a lămurit că L. A. N. C. nu poate fi socotită ca un partid. Cu această ocazie s'au făcut ovațiuni entusiaste președintelui L. A. N. C. d. *Prof. A. C. Cuza*, care era absent.

A fost prezent însă d. *Prof. I. C. Cătuneanu*, fruntașul nostru de la Cluj, care aclamat de studențime, a luat cuvântul, arătându-și marea mulțumire și felicitând congresul pentru seriozitatea programului, ale cărui probleme mari puse în discuțiune ar trebui să preocupe pe oamenii noștri de Stat care până acum regulat au lipsit de la marea datorie patriotică de a asigura înălțarea națiunii în țara lui.

S'a mai introdus în Statutele Uniunii porunca apărării religiei, s'a făcut istoricul mișcărilor studențesci, dându-se un loc foarte larg descrierii rolului d-lui *Prof. A. C. Cuza* în mișcarea națională, și arătându-se drumul pe care neclintit trebuie să meargă studențimea română până la izbânda finală a cauzelor naționale.

În ziua a 3-a s'a discutat pe larg pericolul jidovesc și problema minoritară: maghiară și rusească, și româniizarea orașelor.

Copii noștri se mișcă larăși.

Soarele nădejzilor noastre, răzbatând prin perdeaua norilor politice jidov și, își arată larăși fața și aruncă raze înălțătoare asupra durerilor naționale.

Să știe tinerimea noastră studioasă că la spatele ei are națiunea întreagă, și alături de ea, când, va suna ceasul, ca un singur om se va ridica tot ce este sânge de român în țara aceasta și va repune neamul românesc în drepturile lui seculare încălcate azi de străinii și cozile lor de topor.

D Costin

Români sprijiniți comercianții, meseriașii și industriașii români!

CINEMA „CENTRAL” Str. Rusu Șirianu.

Duminică 15 Decembrie și zilele următoare.
Începutul repr. la orele 3, 4 $\frac{1}{2}$, 6, 7 $\frac{1}{2}$ și 9.

Haimanale

În rolul principal:

Harry Piel

INFORMAȚIUNI.

Onorații noștri d-ni colaboratori sunt rugați să ne trimită fără întârziere materialul pentru No. de Crăciun.

Societatea Politehnică a Inginerilor a ținut o adunare gen. extraordinară în București pentru a protesta împotriva: 1) călcării legii corpului tehnic în chestiunea pensioanelor inginerilor 2) comenzilor de locomotive și poduri metalice în străinătate căci se pot procura și în fabricile din țară 3) contractul încheiat cu un consorțiu străin pentru refacerea șoselei București—Brașov, cari lucrări se pot efectua în țară, 4) ofenzelor aduse de d. ministru de finanțe Madgearu că la C. F. R. ar fi cub de tâlhari și să-i ceară satisfacție pentru această afirmațiune etc. etc.

După cum se vede azi toată lumea se mișcă, toată lumea-i nemulțumită, cere, respinge protestează și amenință cu grevă și revoluție!

Trăim sau mai bine zis vegetăm timpuri grele, foarte grele!!

Dl prof. Moldovan, subsecretar de stat va întocmi un proiect de lege care prevede pentru un medic funcționar minimum de 15,000 lei leafă lunară. Acest proiect de lege este tocmai la timp venit, fiindcă nu știu zău dacă nu se adunau și medicii în congres și nu spuneau urbi et orbi că leafa de 2500 și 3000 de lei pe care o primesc foarte mulți medici funcționari, lunar, este o necuviință să i-o dai unui medic.

Niște învățați geologi au aflat că partea dinspre America fundul oceanului Atlantic se ridică mereu și că în schimb se va scufunda în locul ei încetul cu încetul în câteva mil de ani coasta de vest a Europei și astfel vor dispărea sub apă Anglia, Olanda, o parte a Franței, Portugalia Sicilia etc. Ca un prelude al acelor schimbări se socotesc continuele cutremure de pământ cari vor fi cu deosebire puternice între anii 1930—40. Știe Dumnezeu ce va mai fi. Va urma poate lară un potop că lumea tare s'a stricat, tare s'a înrăutățit; se mănâncă frate pe fratele!

Actualul primar al Capitalei București d-nul Dobrescu, numit și Taxi ar fi dat unei societăți de taximetre condusă de jidanii Bery și Friedman în antrepriză fără licitație toată Capitala ca: Strandul, pavilionul dela locul Snagov, pavarea străzilor și B-dul Mărășești. Pentru o singură șosea s'a plătit 36 milioane.

Acestea's economii!

Statul a avut anul trecut din perceperea taxelor asupra alcoolului și pe beuturi un venit de 740 milioane în anul acesta va avea unul și mai mare.

La ori ce caz însă tolosul ar fi înzecat, dacă s'ar suprima beuturile, și alcoolul s'ar întrebunța la dezvoltarea industriei preparatelor cu alcool, pe care le procurăm așa de scump din străinătate, iar noi bând alcoolul ne ruinăm sănătatea.

Nici un ac dela jidani!

Alegerile județene vor începe la 11 Ian. 1930, iar între 18—25 Ian. vor avea loc alegerile consiliilor și adunărilor sătești. Între 27 Ian. și 2 Febr. se vor ține alegerile consiliilor comunale rurale cu mai multe sate, iar la 3 Febr. se vor face alegerile pentru consiliile municipiilor, orașelor și ale comunei suburbane.

Inscrierile în Asociația generală profesională a personalului C. f. r. „Unirea” se pot face zilnic în Arad la Inspectia 5 și pe linie la d-nii șefi de gard sau șefi de secție.

Fiecare ceferist are datorința sfântă să se înscrie în asociația „Unirea”.

În Brașov a fost prins un jidan, comerciant ambulant din Oradea, cu numele Leskivici Herman, care vindea în asuns de multă vreme în mai multe orașe mărturi și mătasuri aduse în țară în mod fraudulos, fără a plăti taxele legale de vamă.

Au confiscat dela țig mătasa ce o avea în Târgul săcesc în valoare de 2 milioane și după ce i-au dresat actele, l'au lăsat liber pe garanția altor doi mari comercianți jidani din Brașov.

Ce însemnă aceasta? Însemnă că jidanii au dreptate când spun: cu banii poți ajunge totul. Pe creștin săracul ț-l înhața, și-l bat și-l închid, de multe ori pentru nimica toată ori pe nedrept chiar, pe jidan îl lasă liber „pe garanță”... pe garanția altor jidani.

Dzeule! când pedepsi la fel pe cei vinovați și vei apăra pe cei mici, buni și nevinovați!?

Convocare.

În 31 Dec. a. c., expirând mandatul actualului comitet al Școlii Normale de Băeți din Arad, pe ziua de 15 Dec. a. c., se convocă Adunarea Generală a membrilor comunității școlare, în sala mică a Primăriei, pentru a alege 4 membri și 1 cenzor în noul comitet, conform prevederilor decretului-lege privitor la organizarea comitetelor școlare.

D-nii membrii sunt rugați să binevoiască a ne onora cu prezența lor și a participa la alegere.

Arad, 5. Dec. 1929.

p. președinte
Dr. Terențiu Olariu.

Rectificare.

Constatăm cu regret că în No 48 al ziarului nostru s'a publicat un articol sub titlul „Un proces de ordin politic” al cărui conținut, după informațiuni culese ulterior, nu corespunde adevărului.

Direcțiunea ziarului.

EPIGRAMĂ:

Genlu dac'al fi
Este lucru sigur
Nu te-ai preamări
larăși... tot tu singur.

Victor I. Opreșiu.

Calocini, Șoșoni, Pălării și Ghete Ieftine pentru dame, bărbați și copii, cu reducere de 5% a prețurilor din galantare pentru d-nii: funcționari, crisști și învățători.

se află la

MARCU BOTA
PRĂVĂLIE DE GHETE, PĂLĂRII ȘI MODĂ
ARAD, BUL. REG. FERDINAND 27

Biroul „CONCORDAT” BUCUREȘTI 2.

— B-dul Basarab Nr. 48 —

Autorizat de Tribunal, execută conștiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. etc. Mijlocește orice afacere în Capitală. Onorar după tarifi și învoială. Adăogați marcă de răspuns, la orice scrisoare. 1—15.

Porunci nemțești

Revista franceză „Candide” scrie că următoarele porunci sunt împrăștiate în tot cuprinsul Germaniei:

1. În cele mai mici fapte, să nu perzi din vedere interesul patriei și compatrioților tăi.

2. Când cumperi un produs străin, micșorezi avuția patriei.

3. Să utilizezi-folosești numai lucrători germani.

4. Nu necinsti casa, sau atelierul german cu instrumente străine.

5. Să nu mănânci niciodată carne din străinătate, căci îți vatamă sănătatea.

6. Scrie pe hârtie nemțească, cu pență nemțească, usucă-ți scrisul cu sugativă nemțească.

7. Să nu poți decât pălării și haine nemțești.

8. Să te hrănești cu făină germană, să bei bere nemțească, să mănânci numai fructe germane.

9. Nu vei lua cafea, ciocolată și cacao decât germane.

10. Să nu crezi niciodată ce-ți spun străinii.

Ce bine ar fi dacă în loc de cuvântul „neam” am pune pe acela de „român” și am ținea cu simțenie și noi aceste 10 porunci!!!

Un dialog:

Un prieten întreba: cum se face că statul plătește deputaților zilnic sute de mii de lei leafă, deși în cameră abia vezi câte 9—10 trezi și 50—60 cari dorm?

Cel lalt răspundea: Ei vezi ce vorbă „cum s' face?” Așa se face că trebuie echilibrat bugetul și ca să-l poți echilibra trebuie bani, dar tot bani, și încă ce bani, trebuie ca să-l poți vota, adică să poți plăti pe deputații cari visează respective votează...

— B-rye, dar n'ar fi mai cinstit lucrul să deei bani acia funcționarilor?

Cum? apoi ăștia nu sunt funcționari? Înțeleg deputații... numai căt că unii dorm pe masă iar ceilalți la masă ori sub masă, tot un dra: ti...

Auă mama mea, da b-rye nye mai merg!

Posta Redacției

Dlul adv. St. L. în S. Pentru paralele trimise, Vă rugăm să primiți sincerile noastre mulțumiri și frățești salutări.

Dlul I. V. B. în I. Nu... te publica, ast...

Tipografia: D. Cezane, Arad

ele!